

MEMÒRIA D'INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA:

CASTELL DE GELIDA, ALT Penedès

Febrer 2023

Bibiana Agustí Farjas i Pablo Martínez Rodríguez

CONTINGUTS

CONTINGUTS.....	2
FITXA TÈCNICA.....	3
1. INTRODUCCIÓ.....	4
2. SITUACIÓ I DESCRIPCIÓ DEL LLOC	4
3. ANTECEDENTS HISTÒRICS	6
4. ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS DEL LLOC	7
5. MOTIVACIÓ I OBJECTIUS	9
6. MÈTODE	12
7. RESULTATS.....	13
Annex 1. Relació d'unitats estratigràfiques.....	23
Annex 2. Relació d'unitats estratigràfiques.....	29
Annex 3. Inventari de materials.....	30
Annex 4. Secció sud-nord del sondeig	32

FITXA TÈCNICA

Lloc de la intervenció: castell de Gelida (cementiri)

Població, comarca: Gelida, Alt Penedès

Coordenades: UTM 31N/ETR S89 E (X) 405478 N (Y) 4587822

Promotors: Institut Català del Sol

Projecte: Antoni Balagué i Ponz (Oficina d'Arquitectura, Enginyeria i Urbanisme, SL)

Execució arqueològica: IN SITU, SCP

Direcció arqueològica: Pablo Martínez Rodríguez, Bibiana Agustí Farjas

Tipus intervenció: preventiva terrestre

Activitat: excavació

Dates: 19 de febrer al 13 de març de 2021

N. expedient: 470 K121 N-320 2021/1-32479

Resum: es presenta la memòria dels treballs arqueològics vinculats al projecte de restauració del castell de Gelida (Alt Penedès), centrada en les obres de reconstrucció d'un tram de mur del cementiri.

Paraules Clau: Castell de Gelida, excavació, cementiri, arqueologia medieval i moderna.

1. INTRODUCCIÓ

L'esfondrament d'un mur del cementiri del castell de Gelida (Alt Penedès) ha motivat la redacció del projecte d'execució de la tercera fase de la restauració del bé.

El castell està declarat Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN), per resolució de 13-12-1979, publicada al BOE de 25-025-1980. Aquesta condició implica que qualsevol obra o actuació que es realitzi comporti la sol·licitud d'una intervenció arqueològica, d'acord amb la reglamentació vigent de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic de Catalunya.

Els treballs previstos han estat centrats en el seguiment, control i registre arqueològic de les obres en l'espai de cementiri on es preveu la restauració del mur i en la realització d'un sondeig per a valorar la qualitat i naturalesa de les restes arqueològiques. Aquests treballs han estat realitzats entre el 19 de febrer i el 13 març, amb promoció de l'Ajuntament de Gelida i INCASOL, execució de l'empresa d'arqueologia IN SITU, SCP i direcció tècnica de Pablo Martínez.

2. SITUACIÓ I DESCRIPCIÓ DEL LLOC

El castell de Gelida es troba a la carena que presideix el poble, a prop del barri dels Tarongers, molt a prop de la carretera núm. 243 a Vilafranca del Penedès.

Les coordenades de la finca són

UTM 31N/ETR S89 E (X) 405478 N (Y) 4587822

L'altitud és de 257 m snm.

Figura 1. Mapa de situació del lloc de la intervenció (ICC)

Figura 2. Imatge aèria de situació del castell (ICC)

3. ANTECEDENTS HISTÒRICS

El castell de Gelida apareix documentat a mitjans del segle X, l'any 945, formant part de la línia de fortificació que controlava el Penedès, un territori fronterer on entraven en contacte els comtats catalans i al-Àndalus. Fou possessió dels Cervelló, el 1297 revertí a domini reial i, posteriorment, fou infeudat a diversos llinatges. Al llarg del segle XVI el castell perdrà progressivament la seva funció militar i administrativa a favor de l'edifici conegut com la Casa del Senyor, situat al poble de Gelida. El castell s'abandonà definitivament al segle XVIII.

Des de l'any 1968 el castell és de propietat municipal. Està format per tres recintes successius, adaptats al relleu del promontori. El més alt constitueix el baluard defensiu per la part de la muntanya. Comprèn un clos de muralles reforçat per una torre semi el·líptica. El recinte central té a la part baixa una gran torre de planta rectangular que dona pas al recinte inferior, on hi ha l'església. Els dos primers recintes ja existien al segle XI mentre que el clos on es troba l'església fou afegit al segle XII.

De l'església de Sant Pere del Castell es tenen notícies des de l'any 998. Al segle XII s'amplia i reforma seguint l'estil romànic, tot i que és en el segle XVII quan es produeix el major nombre de transformacions amb la reforma de la capçalera i l'afegiment de la capella lateral del costat nord. En aquest moment també s'aixeca la sagristia i l'any 1796 finalitza la construcció del campanar. L'església del castell va ser parròquia fins al 1871 i al seu entorn hi havia el cementiri de la població.

4. ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS DEL LLOC

Pel que fa a les diferents troballes i intervencions arqueològiques realitzades, les primeres referències fan esment a troballes superficials en la plataforma del castell de ceràmica ibèrica a torn, ceràmica a mà i campaniana A i B, malgrat que la presència d'aquests fragments d'importació mai ha estat contrastada.

La restauració del castell va acabar el 1979, durant la qual es descobriren tres finestres preromàniques. La necròpolis del castell va ser excavada l'any 1971 per l'Equip Recerca de Gelida. S'hi trobà una tomba excavada a la roca i encarada a Ponent, amb un esquelet sense crani possiblement tallat per la construcció gòtica del cos de guàrdia del castell.

L'any 1991 es va realitzar una intervenció arqueològica dirigida per Josep Maria Macias i Mireia Mestre i desenvolupada a l'interior i entorn de la torre romànica del recinte jussà. Els treballs van permetre confirmar la idea que l'esmentada torre tenia la funció de pas o porta, donada la seva situació en un lloc estret del turó.

L'any 1996, l'excavació dirigida per Joan A. Mechon al recinte jussà va permetre ampliar els coneixements de l'evolució constructiva posterior a la compra del castell per part de Berenguer Bertran l'any 1367.

La intervenció realitzada l'any 1998 se centrà en l'excavació de dos sondejos en el recinte jussà que confirmaren la presència de la planta baixa de l'edifici existent i l'indici de noves estructures.

Durant el 2001-2002 s'ha excavat la mateixa àrea que fou sondejada el 1998, afectada per la construcció d'un centre d'acolliment de visitants.

El castell, que s'abandonà definitivament el segle XVIII, és ara de propietat municipal des de l'any 1968 i està protegit per la declaració de Bé Cultural d'Interès Nacional.

La part de ponent de l'església va ser aprofitada com a cementiri municipal almenys des del segle XIX i XX. El mur que és motiu d'aquesta intervenció actuava com a perímetre de l'àrea cementerial i a la banda exterior i sobre la terrassa superior s'hi van construir fileres de nínxols sepulcrales d'obra vertical.

Figura 3. Vista del cementiri en una imatge d'arxiu cedida per A. Mauri

5. MOTIVACIÓ I OBJECTIUS

L'abril del 2009 es va produir la caiguda d'un tram de 15 m de longitud del mur perimetral que tanca l'esplanada del cementiri del castell. Conseqüentment, es planteja un projecte de reconstrucció del mur millorant les condicions per a assegurar la seva estabilitat. També la canalització de les aigües de pluja de la zona d'esplanada que afecta el tram de mur a reconstruir. Aquests treballs impliquen l'excavació d'una rasa a la zona afectada i el sanejament del perfil.

La intervenció es va plantejar en els següents termes:

- Control de la retirada de les terres i elements caiguts amb recollida dels ossos i separació de les pedres que han de ser reutilitzades
- Excavació d'un sondeig de 2 x 2 al centre de la zona afectada per l'obra
- Registre i documentació planimètrica de l'espai afectat, des de la base de la roca fins al nivell de circulació actual.

La intervenció arqueològica vetllarà per l'excavació amb metodologia arqueològica i el correcte registre antropològic.

Aquesta intervenció ha estat de caràcter preventiu, d'acord amb el que dictamina el Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic de Catalunya (DOGC 3594, de 13-05-2002). Un cop localitzades les restes durant els treballs el Servei d'Arqueologia i Paleontologia i la Direcció Facultativa han estat informats de la seva existència i naturalesa.

Figura 4. Estat del mur abans del primer esfondrament (A. Mauri)

Figura 6. Mur esfondrat

Figura 7. La caiguda del mur ha deixat vist un perfil i nombrosos ossos humans

Figura 8. Aspecte de l'explanada del cementiri

6. MÈTODE

Els rebaixos del subsòl han estat realitzats amb mitjans manuals per personal d'INSITU SCP, amb un tècnic arqueòleg i un antropòleg.

En el registre arqueològic, s'han seguit els principis bàsics de la metodologia proposada per E. Harris (1975) d'excavació estratigràfica, per tal de seguir la seqüència temporal del subsòl de l'immoble afectat. Cadascuna de les estructures i nivells exhumats tenen un número identificador –unitat estratigràfica (UE)-. S'ha realitzat una fitxa de cada UE, on hi ha la seva descripció, interpretació i connexió estratigràfica en relació amb els altres nivells i estructures amb els que està vinculada.

Els materials recuperats en cada estrat han estat separats en bosses diferenciades, rentats, siglats i inventariats per tal d'aportar dades referides a la cronologia relativa de cadascun d'ells. El material gràfic, generat en plataforma CAD, està compost per plantes generals, de seccions i de detalls concrets que aporten una comprensió diacrònica. Es compta també amb material fotogràfic imprescindible per a la constància visual dels treballs realitzats.

De les conclusions de l'estudi i del programa d'actuació arqueològica se'n derivarà la redacció de les mesures correctores adequades per a la preservació o tractament dels vestigis arqueològics.

7. RESULTATS

7.1. PRIMERA FASE D'INTERVENCIÓ: NETEJA I DOCUMENTACIÓ DEL PERFIL

En la primera fase de la intervenció realitzada entre a mitjans de febrer es va procedir a netejar el mur que havia caigut amb una part de terra del perfil que contenia. Es van retirar tots els blocs de pedra i morter caiguts, apartant-los de la part del mur conservada que era la que inicialment s'havia de reconstruir. Així, es va deixar net les restes del mur caigut per a poder fer la seva documentació fotogràfica. Amb les imatges obtingudes es va generar una planta fent la fotogrametria, que després es va acotar.

El mur caigut (UE 1002) era l'estructura que delimitava i contenia una plataforma de terra on es trobava l'antic cementiri de Gelida, que havia estat en ús fins el 1881. En aquell any està documentada la caiguda del mur, que va ser reconstruït el 1882.

En vista frontal (figura 9) el perfil deixava a la vista inicialment un bon nombre de restes esquelètiques humanes que corresponien a les tombes del cementiri vell. Per sota del nivell de tombes s'apreciaven restes estructurals que podrien correspondre a una etapa anterior a la del cementiri. Amb la voluntat de poder entendre aquestes evidències es va procedir a netejar-lo de sediment i restes radiculars i herbàcies, per a fer la documentació gràfica i arqueològica pertinent. A nivell planimètric es va obtenir una planta i una secció transversal al perfil (sentit E-W).

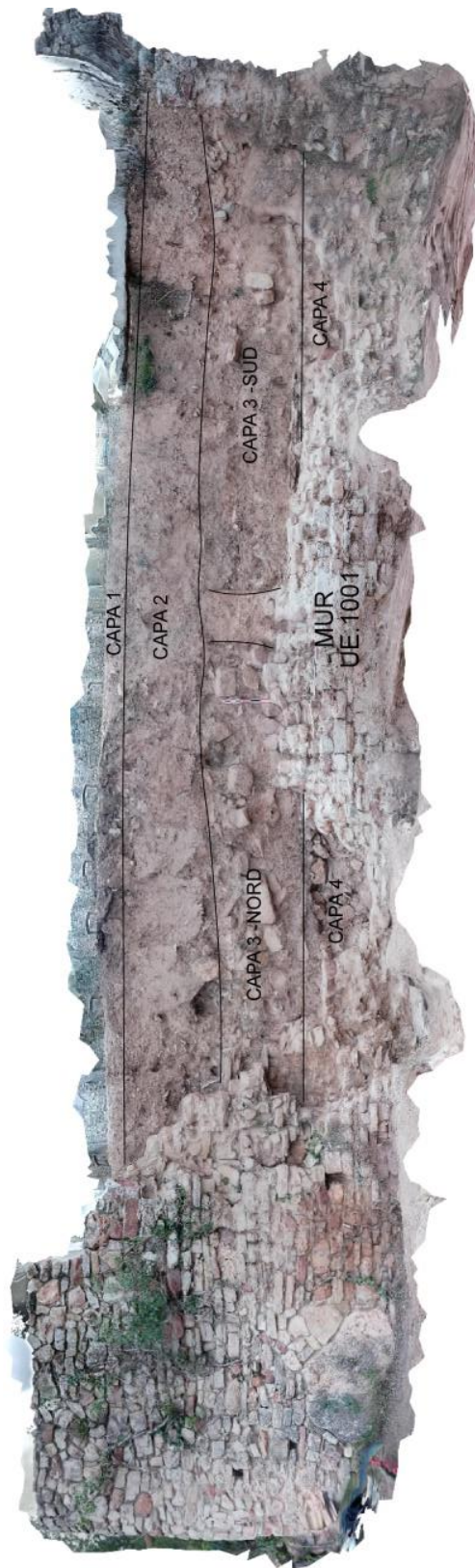

Figura 9. Ortoimatge del perfil en vista frontal

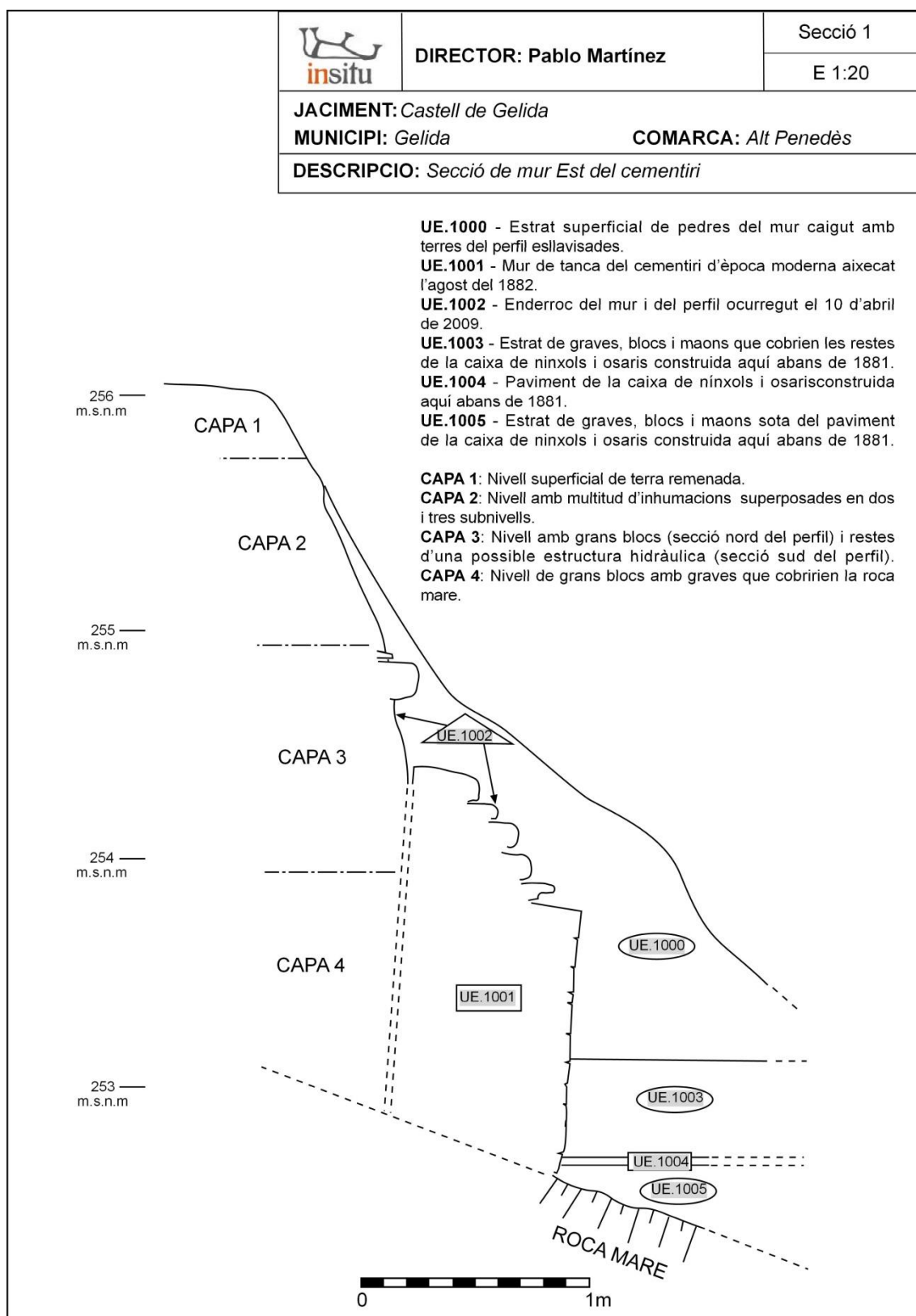

Figura 10. Croquis-secció est-oest del perfil

En la imatge relacionada (figura 9) i en la secció (figura 10) s'aprecia una primera capa o nivell superficial (Capa 1) de terra remenada que té 14-16 cm. La capa següent correspon al nivell de cementiri amb estructures d'inhumació disposades en un mínim de tres nivells (Capa 2). L'estrat en el que es troben les tombes té una potència de 90 cm. En el centre de l'ortofoto (figura 9) s'aprecia un mur de tàpia que divideix l'espai visible en dues parts ben diferenciades. A la banda sud, i recolzat sobre aquest mur de tàpia, s'aprecia un enlluït de morter de calç que podia correspondre a una estructura hidràulica tipus dipòsit per emmagatzemar l'aigua. Es pot apreciar en el perfil com aquest enlluït s'estén horitzontalment cap a migdia uns cinc metres fins que entra en contacte amb la part conservada del mur UE.1001. A la banda nord, un nivell de rebliment de grans blocs de pedra i graves ocupa la resta del perfil visible en tota l'extensió (Capa 3) i per sota del que sembla un nivell de rebliment d'enderroc anterior (Capa 4).

7.2. SEGONA FASE D'INTERVENCIÓ: EXCAVACIÓ D'UN SONDEIG

Amb la intenció de verificar l'existència de tombes i d'altres estructures documentades en el perfil es va iniciar l'excavació d'aquest sondeig de 2x2m al centre de l'àrea afectada pel mur i perfil caiguts.

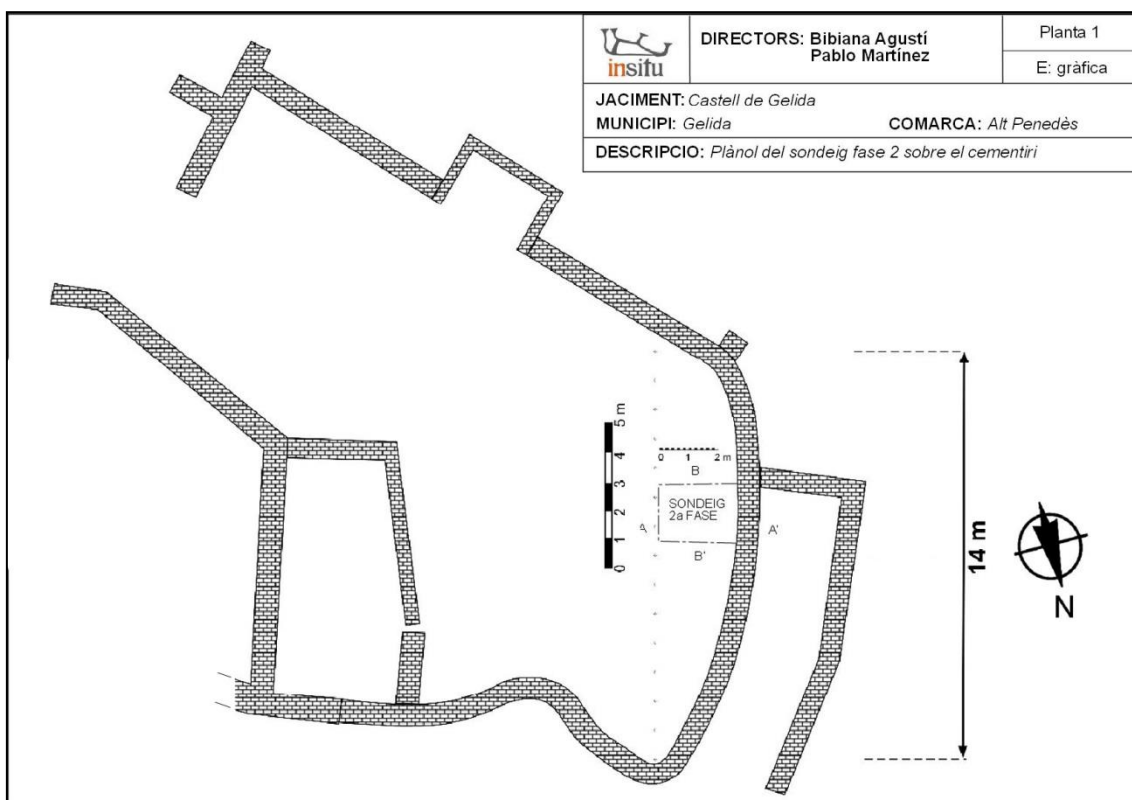

Figura 11. Localització del sondeig de la segona fase

Figura 12. Ubicació del sondeig en el perfil del cementiri.

En el sondeig de 2 x 2 m obert en el perfil es van poder identificar diverses estructures d'inhumació d'època moderna (segles XVIII-XIX) cobertes pel nivell superficial UE.1000 i disposades en dos nivells clarament diferenciats pels dos estrats en els que estan practicades: UE.1009 i UE.1021.

7.2.1. Primer nivell d'inhumacions

La UE.1009 correspon a l'estrat superior on s'han practicat un seguit d'inhumacions. El sediment és de terres aportades de textura solta i neta, marronoses.

Un petit túmul (UE1006) format per graves soltes cobreix el retall rectangular UE.1008, que conté les restes d'una caixeta de fusta (UE1007) amb un gran nombre de claus en un sediment molt fosc i endurit, amb algunes restes humanes inconnexes.

Figura 13. Túmul funerari de la UE1006 en vista zenital

La UE.1010 correspon a l'esquelet infantil dipositat en taüt al retall UE.1011. No conserva elements de coberta. Cota 256,8 m

La UE.1012 correspon a una reducció d'inhumació amb ossos inconnexes i claus dins el retall UE.1013. Cobreix els esquelets UE1014 (restes d'un fetus en connexió) i UE.1015 (femení jove) que havia estat inhumada dins un taüt amb dos rosaris amb crucifix i denes d'atzabeja directament sobre el cos. Cotes 256,48 i 256,65 m.

La UE.1013 és el retall de fossa d'inhumació que talla alhora UE.1021 i UE.1025. Cota 256,8 m.

El retall UE.1016 conté la inhumació UE.1018 (255,79 i 256,03 m) i una reducció UE.1017 a la part superior. La inhumació UE.1018 correspon a un adult masculí dipositat en taüt. El cadàver anava vestit (botons de camisa, jaqueta i de pantalons) i se li havia dipositat un rosari entre les mans. Se li havia practicat una autòpsia.

Figura 14. Esquelet UE1018

La UE.1019 correspon a una inhumació infantil (18-24 mesos), vestit (botó blanc) i dipositat dins un taüt. Cota 255,62 m.

Figura 15. Esquelet UE1019

La UE.1020 correspon al retall per a inhumació. El lateral sud ha estat tallat per una altra estructura d'enterrament (UE.1016), més moderna. Cota 255,72 m.

7.2.2. Segon nivell d'inhumacions

El nivell UE1021 és un estrat d'inhumacions sota UE1009.

- La UE.1022 correspon a l'esquelet inhumat dins el retall UE1023. Es tracta d'un adult masculí dipositat en un taüt molt estret a nivell d'espatlles i peus. El cadàver anava vestit amb camisa i "armilla" i se li havia col·locat un rosari entre les mans. Cota 255,61 m.

Figura 16. Esquelet de la UE.1022

- La UE.1024 correspon a l'esquelet inhumat dins el retall UE1025. Es tracta d'un adult de sexe indeterminat que només conserva restes de les extremitats inferiors. Està tallat per la fossa més moderna UE.1013.

Figura 17. Esquelet de la UE1024 tallat per la fossa UE1013

- La UE.1026 correspon a l'esquelet adult madur que rebleix el retall UE.1027 dins un taüt rectangular. El cadàver anava vestit (botó sota el coll del fèmur) i conservava un rosari. Cota 255,58 m.
- La UE.1028 correspon a l'esquelet adult que rebleix el retall UE.1029. Cota 255,51 m.

Figura 18. Esquelet de la UE1029

- La UE.1030 correspon a l'esquelet d'un adult que rebleix el retall UE.1031.

Annex 1. Relació d'unitats estratigràfiques

U.E.	tipus	EN	descripció	relacions	antropologia	material	mat.arqueològic	cotes
1000	nivell		superficial	cobreix 1009		vegetal, pedres	ceràmica	256,5
1001	estructura		mur tanca cementiri	se li lliura 1000, 1003, 1004, 1005		pedra,, morter		
1002	nivell		enderroc mur 1009					
1003	nivell		estrat	sobre 1004, es lliura a 1001		graves, blocs, maons		
1004	estructura		paviment nínxols	cobert per 1003, cobreix 1005, es lliura a 1001		cairons, morter	no	253,3
1005	nivell		estrat	cobert per 1004, es lliura a 1001		graves		
1006	inhumació	1	coberta	cobert per 1000		sediment fosc, graves sòltes en túmul	claus, ossos inconnexes, fusta	
1007	inhumació	1	rebliment	rebleix 1008		sediment compacte i fosc, residu caixa	claus, algun os inconnex	
1008	inhumació	1	retall	reblert per 1007, talla 1009		no conté restes humanes en connexió		256,05-256,29
1009	nivell		estrat inhumacions	cobert per 1000		terra marró clar, neta, sòlta, aportada	ossos inconnexes, claus	
1010	inhumació	2	esquelet	rebleix 1011, sense coberta	infantil	taüt		
1011	inhumació	2	retall	talla 1009, reblert per 1010				256,8
1012	inhumació	3	reducció inhumació	cobreix 1014, 1015			ossos inconnexes, claus	256,8
1013	inhumació	3	retall	talla 1009, 1021, 1025				256,8
1014	inhumació	3	esquelet	dipòsit sobre taüt i sota 1012	fetus	taüt		

1015	inhumació	3	esquelet	rebleix 1013	adult jove femení	Taüt.	2 rosaris amb crucifix denes negres. 2 anells-segell coure	256,48-256,65
1016	inhumació	4	retall	reblert per 1017 1018				255,79-256,03
1017	inhumació	4	reducció inhumació	rebleix 1016, cobreix 2018			ossos inconnexes	
1018	inhumació	4	esquelet	rebleix 1016	adult madur masculí	taüt	1 rosari. Botons camisa, jaqueta, pantalons	255,79-255,93
1019	inhumació	5	esquelet i claus	rebleix 1020	infantil 18-24 mesos	taüt	1 botó blanc	255,62-255,77
1020	inhumació	5	retall	talla 1009, lateral S tallat per 1016				255,72-255,82
1021	nivell		estrat inhumacions	sota 1009				
1022	inhumació	6	esquelet	rebleix 1023	adult masculí	taüt molt estret a espatlles i peus	botons, sivella sota sacre, rosari	
1023	inhumació	6	retall	talla 1021, reblert per 1022				255,61-255,76
1024	inhumació	7	esquelet	rebleix 1025	adult sexe nd			
1025	inhumació	7	retall	reblert per 1024, talla 1021, tallat per 1013				
1026	inhumació	8	esquelet	rebleix 1027. adult madur	adult	taüt rectangular	botó sota coll fèmur, rosari	255,58-255,71
1027	inhumació	8	retall	talla 1021, reblert per 1026				255,58-255,70
1028	inhumació	9	esquelet	rebleix 1029	adult			255,51-255,61
1029	inhumació	9	retall	reblert per 1028, talla 1021				255,51-255,71
1030	inhumació	10	esquelet	rebleix 1031	adult			
1031	inhumació	10	retall	reblert per 1030, talla 1021				

7.2.3. Nivell d'estructures constructives

A pocs centímetres de potència per sota el cementiri es va documentar un nivell d'argiles vermelloses (UE1034) que cobria les estructures constructives relacionades amb el mur UE1032. Aquest tram de mur està orientat en l'eix oest-est i conserva uns 60 cm d'amplada i 170 cm aproximats de longitud visible, atès que està tallat a ponent pel mur perimetral UE1002 i segueix per sota el perfil est. Està construït amb grans blocs de pedra escairats, visibles només al parament de la cara nord. La unió entre blocs és de fang.

Figura 19. Vista zenital de les estructures constructives UE1032 i UE1035.

La cara sud del mur UE1032 no és visible atès que està parcialment cobert per les restes d'una estructura murària més rude, construïda amb blocs més petits units amb fang i disposats de manera irregular, tant sobre el coronament del mur UE1032 com sobre el del mur de tàpia UE1035.

A la banda sud del mur UE1032 es registra una estructura murària realitzada amb tàpia (UE1035), de 60 cm d'amplada i que conserva una alçada d'uns 90 cm. Aquest

mur delimita un espai de dipòsit amb un enlluït interior fet a base de morter de calç i sorra fina (UE1039).

Els nivells de rebliment d'aquest dipòsit són:

- UE1036, format per sorres marrons amb molts fragment de morter de calç i molt poca consistència en uns 30 cm de potència.
- El nivell UE1037 està format per argiles i gravetes marrons que ocupen uns 45 cm de potència. Ambdós nivells contenen fragments de ceràmica comuna i de vidre.
- Per sota el nivell UE1037, el nivell de rebliment UE1038 (potència de 4-8 cm) està format per unes argiles marrons-vermelloses amb carbons, cendres i amb la presència d'un gran fragment ceràmic corresponent a una olleta que es podria datar en els segles XII-XIII d.C.

Figura 20. Troballa d'una olleta de cuina in situ.

La base de l'estructura dipòsit es va identificar amb la UE1039 atès que presenta continuïtat amb el mateix enlluït de calç hidràulica.

Figura 21. Vista frontal est del perfil, on s'observa l'alçada conservada.

Figura 22. Vista frontal est del perfil, on s'observa la base de l'estructura d'emmagatzematge.

L'estrat al nord del mur UE1032 s'anomena UE1033. Consisteix en un rebliment de grans blocs de pedra sense material de construcció. Aquesta unitat no ha estat excavada ateses les dificultats d'accés en quedar sota el perfil nord de l'àrea afectada i limitada per les estructures constructives associades a UE1032.

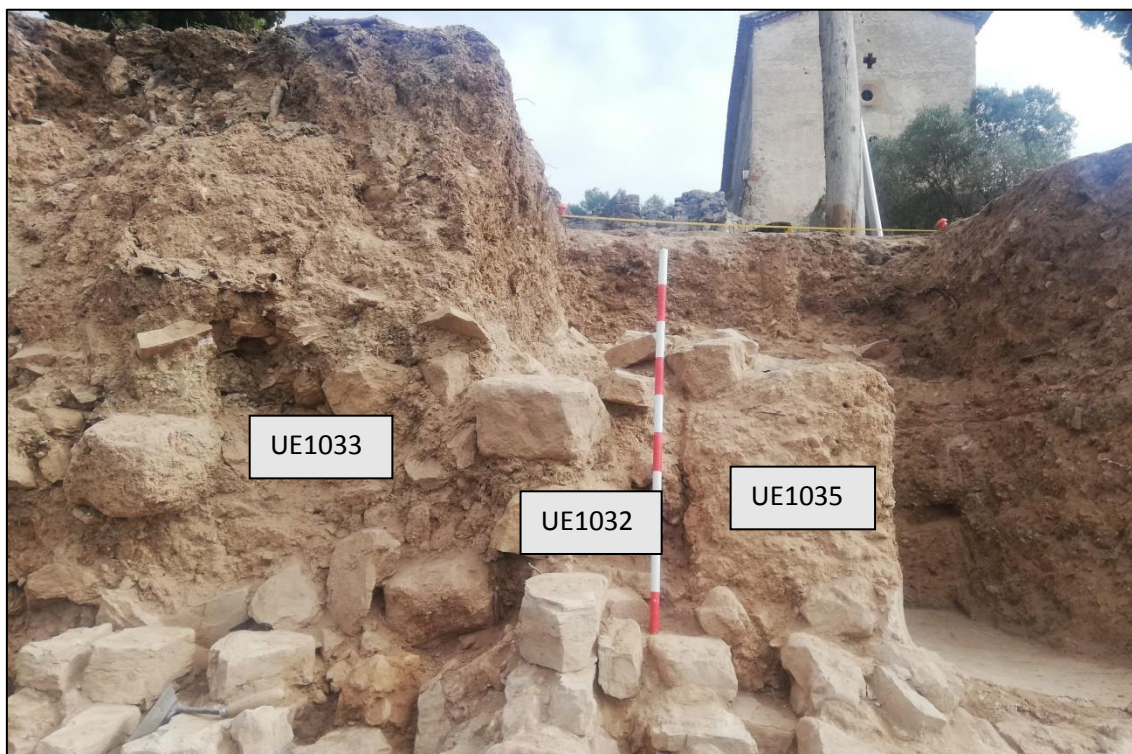

Figura 23. Vista frontal de les unitats estratigràfiques des de ponent

Annex 2. Relació d'unitats estratigràfiques

U.E.	Tipus	Descripció	Relacions	Material	Material arqueològic	Cotes
1032	Mur	Mur de pedra lligat amb fang	s'adosa i cobreix a 1035, cobert per 1038, se li adosa 1033 i 1034	blocs de pedra		255,46-255,58
1033	Nivell	Estrat	S'adosa a 1032, cobert per 1021, cobreix 1032	argiles marrons clars amb algunes graves		255,46-255,41
1034	Nivell	Estrat	S'adosa a 1032, cobert per 1022, cobreix 1035 i 1036	argiles marrons clars amb algunes graves	fragments de morter de calç, ceràmiques	255,51-255,62
1035	Mur	Mur de tapial	Cobert per 1032 i 1034, se li adosa 1036 i 1041	argiles taronges		255,36-255,35
1036	Nivell	Estrat	cobert per 1034, s'adosa a 1035	argiles marró clar amb morter	ceràmiques i vidres	255,37-255,40

				de calç		
1037	Nivell	Estrat	cobert per 1036, cobreix 1039 i s'adosa a 1035	argiles marró clar amb morter de calç	ceràmiques	255,06-255,09
1038	Nivell	Estrat	cobert per 1037, cobreix 1039	argiles marró clar amb cendres, carbons i morter de calç	ceràmiques	254,58-254,63
1039	Enlluit	Enlluit de morter de calç	cobert per 1037 i 1038	mortor de calç		255,40254,60

Annex 3. Inventari de materials

CG'21-UE	MATERIAL	n	descripció
CG'21-1000	ceràmica	6	fragments de ceràmica informe comuna oxidant
CG'21-1000	ceràmica	2	fragments de ceràmica informe comuna vidrada marró
CG'21-1000	ferro	21	claus de taüt
CG'21-1000	metall	3	ganxos de tancar caixes
CG'21-1006	ferro	182	claus de taüt
CG'21-1006	metall	5	ganxos de tancar caixes
CG'21-1006	coure	18	gavarrots de folre de taüt
CG'21-1006	ceràmica	5	fragments de ceràmica informe comuna oxidant
CG'21-1006	coure	1	fragment de xarnera d'un taüt
CG'21-1007	os/nacre/vidre	1	botó de camisa
CG'21-1007	metall	4	ganxos de tancar caixes
CG'21-1007	ferro	63	claus de taüt
CG'21-1007	coure	2	gavarrots de folre de taüt
CG'21-1007	ceràmica	4	fragments de ceràmica informe comuna oxidant
CG'21-1007	ceràmica	1	fragment de vora de ceràmica vidrada moderna
CG'21-1012	metall	1	crucifix amb porcions de cadena d'un rosari
CG'21-1012	fusta i metall	1	Fragment de penjoll de fusta amb anella metàl·lica
CG'21-1012	metall	1	Fragment de nansa de taüt
CG'21-1012	metall	1	Fragment d'una cadeneta d'un penjoll
CG'21-1012	ferro	2	claus de taüt
CG'21-1012	os/nacre/vidre	1	botó de camisa
CG'21-1015	ferro	18	claus de taüt

CG'21-1015	fusta	39	denes esfèriques d'un rosari
CG'21-1015	fusta i metall	3	Fragment de penjoll de fusta amb anella metàl·lica
CG'21-1015	metall	2	crucifix amb porcions de cadena d'un rosari
CG'21-1021	ceràmica	1	fragment de base de ceràmica a torn comuna oxidant
CG'21-1021	ceràmica	2	fragments de ceràmica informe vidrada marró
CG'21-1022	os/nacre/vidre	2	botó de camisa
CG'21-1026	ferro	43	claus de taüt
CG'21-1026	os/nacre/vidre	1	botó de camisa
CG'21-1029	metall	8	fragments d'una cadeneta metàlica d'un penjoll
CG'21-1029	os/nacre/vidre	2	botó de camisa
CG'21-1030	metall	1	fragments d'una cadeneta metàlica d'un penjoll
CG'21-1030	metall	2	botó de camisa o jaqueta
CG'21-1034	metall	3	fragment de pany de caixa
CG'21-1034	vidre	5	fragments informes

Annex 4. Secció sud-nord del sondeig

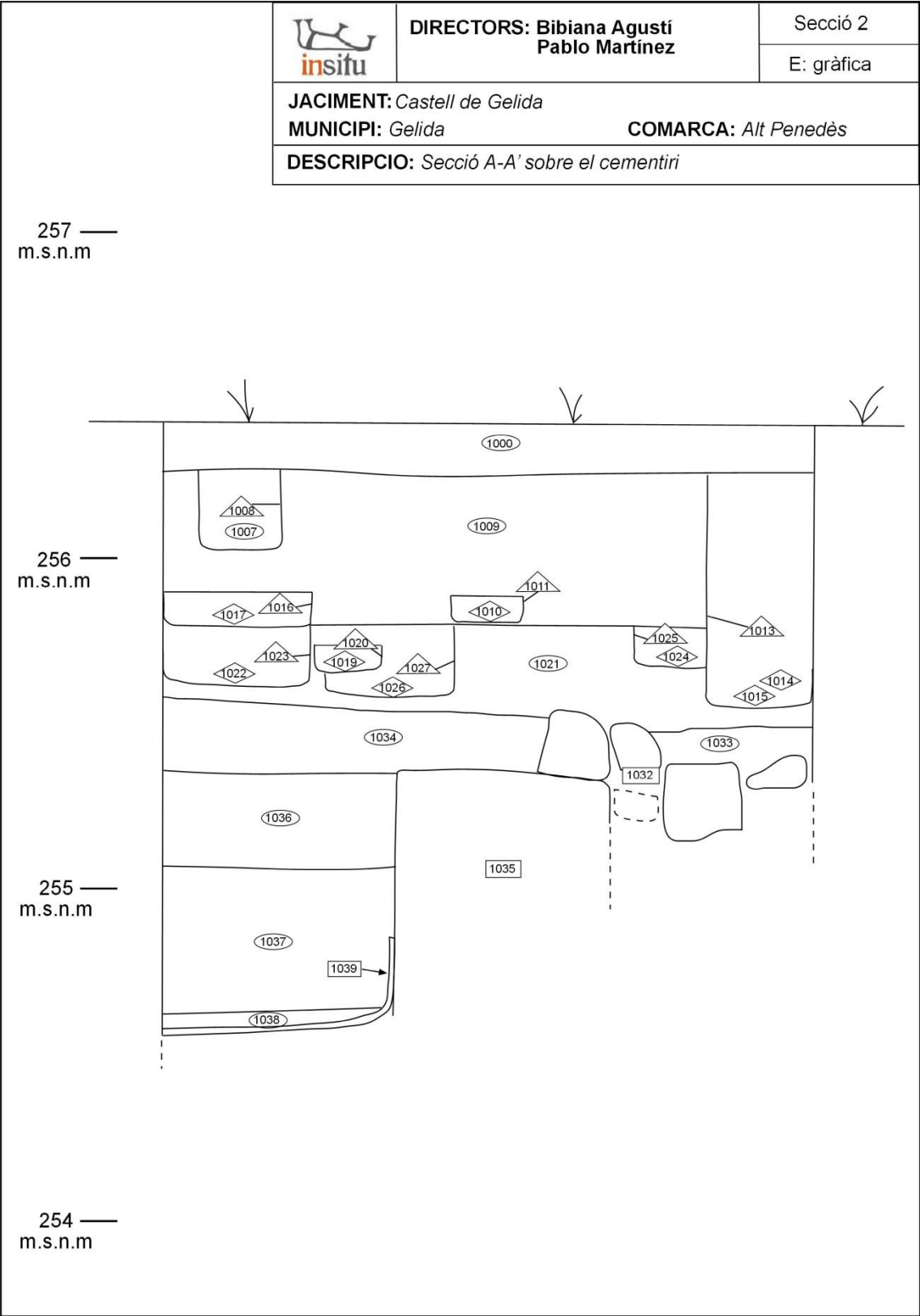

Figura 24. Secció sud-nord del sondeig